ΕΤΟΣ Α'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1884. ΑΡΙΘ 5

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

Εἰδοποιήσεις διατριβαὶ καταχωρίζονται ἀποκοπή.

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν Κύπρῳ.....Σιλ. 8.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ..... ,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι. Editor S. Hourmouzios.

Παύσασθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες, καὶ χροκοδείλους ποιοῦντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ περὶ σχηματισμοῦ γενικῆς τῶν σχολείων Ἐπιτροπῆς.

—=—

Ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσα ἐξελέγξεως ἐπὶ τῶν διδακτικῶν βιβλίων ὡς ἔθνος ἀλλότριον, ἀγνοοῦσα δ' ὅλως καὶ τοὺς τρόπους δι' ὧν ἀναλόγως τῆς διανοητικῆς καταστάσεως πρέπει νὰ γίνηται ἡ διδασκαλία πρὸς ἐντελεστέραν καὶ ταχυτέραν ἐπιτυχίαν, φρονίμως ποιοῦσα οὐδόλως σχεδὸν ἀνεμίχθη μέχρι τοῦδε εἰς τοῦτο, ἄλλως θὰ ἀπερρίπτετο καὶ ἡ συνδρομή. Διὰ δὲ τοῦ ἐπόπτου ὃν ἔθετο λαμβάνει μόνον σημειώσεις τινὰς στατιστικὰς ἀναγκαίας βεβαίως τῇ Κυβερνήσει, ὡς περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν μαθητῶν ἑκάστου σχολείου, τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων. καὶ ἁπλῶς γνώσεις τινὰς τῶν ἐν χρήσει διδακτικῶν βιβλίων περὶ ὧν ὅμως οὐδεμίαν ποτὲ ἐξεφράσθη ἰδέαν. Ἀλλὰ δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι πλεῖστα ὅσα καθήκοντα μένουν εἰς εὐθύνην ἡμῶν καὶ μόνων ἀπέναντι τῆς δημοτικῆς τοῦ λαοῦ ἐκπαιδεύσεως· τίς ὁ σταλεὶς εἰς τὸ δεῖνα χωρίον διδάσκαλος; ποία ἡ διαγωγή του; τίς ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας του; ποῖα μαθήματα παραδίδει; κατὰ πόσον ἐπέτυχεν ἡ ἐπί τινα καιρὸν διδασκαλία του; κατὰ πόσον ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντά του; ταῦτα καὶ πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα εἶνε χρέος ἡμῶν καὶ οὐχὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς ἐκτέλεσιν λοιπὸν τῶν καθηκόντων τούτων θεωροῦμεν κατὰ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν γνώμην ὡς εἴπομεν ἀναγκαῖον τὸν σχηματισμὸν Ἐπιτροπῆς γενικῆς μονίμου καὶ διαρκοῦς ἐκ δώδεκα π. χ. μελῶν ἀποτελεσθησομένης ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἑνὸς τῶν Ἀρχιερέων καὶ τὴν ἀντιπροεδρίαν τῶν λοιπῶν κατ' ἐπαρχίας Ἀρχιερέων, ἧς πρῶτον ἔργον ἔσεται ἡ ἐξεύρεσις καὶ ῥύθμισις πόρων διαρκῶν καὶ σταθερῶν τῶν διαφόρων σχολείων ὑπὸ γενικὴν καὶ μερικὴν ἔποψιν, β.' ἡ Σύστασις ἐν Κύπρῳ ἑνὸς διδασκαλείου ὅπερ θεωροῦμεν ἐκ τῶν πρωτίστων καὶ ἀναγκαιοτάτων· γ.' ὁ ὁρισμὸς τῶν διδακτικῶν βιβλίων, δ.' ἡ ἐξεύρεσις ὁμοιομερεῦς καὶ ὁμοιομόρφου διδακτικοῦ τρόπου, ε.' ἡ ἐπιτήρησις τῶν διδασκάλων κλ. κλ. Περὶ τοιούτων λοιπὸν καὶ πολλῶν ἄλλων ὁμοίας φύσεως μόνη ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔσεται ἱκανὴ νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ ἐξετάσῃ· ἐὰν δὲ περὶ τούτων δὲν ἐφρόντιζον ἐν μέρει οἱ Ἀρχιερεῖς καθ' ὅσον ἦν αὐτοῖς δυνατὸν κατὰ τὰς ἐτησίας ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας περιοδείας των τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις θὰ ἦτο ὅλως στάσιμος.

Ἔχομεν δ' ἀκόμη καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφοῦ ἴδῃ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἅτινα ἡ σύντονος ἐνέργεια τῆς Ἐπιτροπῆς ἤθελε παραγάγῃ, θὰ ὑποχωρήσῃ βαθμηδὸν καὶ θ' ἀφῇ ὅλως ἐλεύθερον ἡμῖν τὸ στάδιον πάσης ἐπὶ τούτῳ ἐνεργείας, ἴσως δὲ καὶ τὴν θέσιν τοῦ ἐπόπτου θὰ θεωρήσῃ περιττήν, ἀφοῦ μάλιστα καθ' ἃ ἐφθέμεν εἰπόντες θὰ ἔρχηται ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς συνεννοήσεις καὶ μετ' αὐτῆς, καὶ δύναται νὰ λαμβάνῃ ἐκείνη παρ' αὐτῆς πληρεστάτας τὰς στατιστικὰς σημειώσεις περὶ ὧν τοσοῦτον σήμερον φροντίζει.

Τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης τὸν σχηματισμὸν τέλος πάντων εἴτε τῇ συμπράξει τῆς Κυβερνήσεως εἴτε μή, θεωροῦμεν ἀναγκαιότατον ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις περὶ ὧν οὐ τοῦ παρόντος, ἀπόκειται δὲ τοῖς ἁρμοδίοις ν' ἀποφανθῶσι κατὰ πόσον ἡ ἰδέα μας εἶναι ὀρθή, καὶ νὰ ἐνεργήσωσιν ὡς βούλονται πρὸ τῆς εἰς τὰ ἴδια ἐπανακάμψεως τῶν ἐν τῷ Νομοθ. ἀντιπροσώπων τῆς νήσου.

—

Ἀγαπητέ μου λαέ.

Ἐκαταλάβετε τέλος πάντων πλέον ὅτι ἡ Κυβέρνησις σήμερον δὲν χωρατεύει ἀπὸ πάνω μας θὰ βγῇ κι' ὁ φόρος ποῦ λαμβάνει ἡ Τουρκία, 95 χιλ. λίραις, κὴ οἱ μισθοὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, κὴ ὅλα τὰ ἔξοδα ὅσα γίνονται κὴ εἰς φυλακὰς κὴ εἰς Ἀστυνομίας κὴ εἰς ζαπτιέδας κὴ εἰς διορθώματα δρόμων κὴ γεφυρῶν κὴ ἄλλων τόσων πραγμάτων, ποῦ καταντᾶ τὸ ποσὸν

τὸ ὁποῖον ἐγαίνει ποῦ τὴν ῥάχιν μας κάθε χρόνον 180 χιλ. λίραις ἢ ἡμεῖς ὅλοι εἴμεθα τόσοι 180 χιλ. ψυχομέτρι· ὥστε ὁ φόρος ἀναλογεῖ διὰ κάθε ψυχήν, ἢ διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ ἢ διὰ τὰς γυναῖκας ἢ διὰ τοὺς νέους ἢ διὰ τοὺς γέροντας, ἀπὸ μίαν λίραν, ἐκτὸς δὲ τοῦ φόρου τούτου ἔχομεν καὶ τὸν φόρον τῆς ἀκρίδος.

Λοιπὸν σκεφθῆτε καλά· ἄλλο τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ· οὔτε ἡ φωναῖς μας κάμνουν πράδες οὔτε ἡ ζυριλλίστρες μας ἀκοῦονται· πρέπει λοιπὸν νὰ καταγινώμεθα μὲ μεγάλον ζῆλον εἰς τὴν ἐργασίαν μας, ἢ εἰς τὴν γεωργίαν μας ἢ τέλος πάντων εἰς ὅτι καταγίνεται καθ' ἕνας· νὰ μὴ περιφερώμεθα μέραν νύκτα 'ς τὰ καφενεῖα καὶ νὰ μεθοκοπῶμεν καὶ νὰ περνοῦν ἡ μέραις, νὰ χάνωμεν τὴν δουλειάν μας, διότι ἀπὸ ἐκείνην τὴν δουλειάν μας θὰ ἔγοῦν καὶ οἱ φόροι ὅλοι τοῦτοι καὶ ἡ τροφὴ τῶν παιδιῶν μας, καὶ τὰ χρέη μας ὅσοι ἔχομεν· ἐνῷ ἐὰν κάτσωμεν ἡμεῖς τώρα μὲ τὸ "σήμερον θὰ πᾶ νὰ κλάψω τὰ παράπονά μου" καὶ μὲ τὸ "αὔριον θὰ κάμω ἀναφορὰν 'ς τὸν Ἁρμοστὴν" κλ. κλ. χάνομεν τὰς ἡμέρας ἀδίκως καὶ τίποτε δὲν κάμνομεν, ἢ οἱ φόροι πάλιν εἶναι σιδηροτζέφαλοι, καὶ μάλιστα θὰ πληρώνωμεν καὶ 'πὸ πάνω κάμποσον πρόστιμον διότι δὲν ἐπληρώσαμεν γρήγορα τοὺς φόρους μας, καὶ ἐκεῖ ποῦ ἠθέλαμεν νὰ γλυτώσωμεν ἀμέσως μὲ τὰ 100 γρόσια π. χ. τὸν φόρον, θὰ χάσωμεν ποῦ τὰ χασομερήματά μας ἄλλα 100 ἢ 200. θὰ κάμωμεν ἄλλα 100 ἢ 200 ἔξοδα, θὰ πληρώσωμεν πάλιν σωστὸν τὸν φόρον 100 γρόσια καὶ καμιὰν δεκαριὰν πρόστιμον, ὁποῦ καταντᾶ τὸ ποσὸν 500 γρόσια, ἢ τοιουτοτρόπως ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐφαρμόζομεν πάνω μας τὴν παροιμίαν ποῦ λέγει "τὸ σχοινὶ τοῦ χωριάτη μονὸν δὲν φθάνει καὶ διπλὸν περισσεύει" αὐτὰ ὅλα ποῦ σᾶς λέγω φίλοι μου εἶναι κατὰ δυστυχίαν ὅλα μεγάλη ἀλήθεια ποῦ ἐφανερώθη πλέον εἰς ὅλους, καὶ ἂν κανεὶς σᾶς λέγῃ ἄλλης λογῆς πέτε του ἐκ μέρους μου ὅτι εἶναι ψεύστης ἢ ἐχθρός σας, ἢ ἂς ἔλθῃ κοντά μου νὰ τοῦ τὸ ἀποδείξω.

Ἄλλος τρόπος λοιπὸν δὲν ὑπάρχει. παρὰ ἡ ἐργασία μόνη εἶναι ὁ προστάτης μας ποῦ θὰ μᾶς γλυτώσῃ ἀπὸ ὅλ' αὐτά. Νὰ πρυσέχωμεν ποῦ καποῖαις δουλειαῖς ποῦ ταῖς ἐμποδίζει ἡ Κυβέρνησις, νὰ μὴ ταῖς κάμνωμεν, διὰ νὰ πληρώνωμεν δός του καὶ δός του πρόστιμον καὶ ν' ἀφανιζώμεθα, ἢ νὰ φυλακιζώμεθα ἢ νὰ πᾶν νὰ χάνωνται τὰ παιδιά μας ἢ τὸ μάλι μας· τί; ἐβάλαμεν τὸ γυνάτι νὰ γεμίσωμεν τὸ σεντοῦκι τῆς Κυβερνήσεως χρήματα; Ἀφοῦ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν θέλει νὰ κάμνωμεν, εἴτε καλὸν εἴτε κακὸν εἶναι ἀδιάφορον δὲν τὸ θέλει νὰ τὸ κάμωμεν ἐσσελαμ, λοιπὸν κ' ἡμεῖς ἀφοῦ μᾶς τὸ προειδοποιεῖ ἢ τὸ ξεύρομεν ὅτι ἂν τὸ κάμωμεν θὰ μᾶς τζακνώσῃ ἡ Κυβέρνησις ἢ θὰ ἀφανισθῶμεν διατί νὰ τὸ κάμνωμεν; Ἔχω παράδειγματος χάριν ἀνάγκην ἀπὸ ἕνα βολίκι, ἢ ἐνῷ τὸ ξεύρω ὅτι εἶναι ἐμποδισμένον νὰ κόψω, λέγω "ἀνάγκη νὰ πάγω νὰ δῶ ἴσως κόψω ἕνα διότι ἕως οὗ νὰ πάρω ἄδειαν θὰ χαλάσῃ τὸ σπῆτι μου" ἀλλὰ ἔξαφνα μᾶς πλακώνει ὁ Λατονόμος ἢ τότε μαζὶ μὲ τὸ βολίκι πᾶ ἢ τὸ σπῆτι πήγαινε σὺ φώναζε ὅσας φωναῖς θέλεις ὅτι ἦτο ἀνάγκη διότι ἤθελε νὰ πέσῃ τὸ σπῆτί σου ἀπὸ τοιαῦτα δὲν χαπερίζει ἡ Κυβέρνησις. Τὰ παράπονά σας ὅλα να τὰ γράφετε εἰς τοὺς ἐφημεριδογράφους ἢ σεῖς νὰ μένετε 'ς τὴν δουλειάν σας καὶ ἐκεῖνοι θὰ φωνάζουν αἰωνίως γιὰ σᾶς· καὶ ἐὰν ἔχετε δίκαιον, οἱ ἐφημεριδογράφοι θὰ κάμουν καλλιτέραν δουλειὰν ἀπὸ σας. Ἀλλὰ νὰ γράφετε ἀλήθειαν μήπως μβάσετε τοὺς ἐφημεριδογράφους 'ς τὸν φοῦρνον κ' ἐσεῖς νὰ γελᾶτε πόξω. Ἀκούετε λοιπὸν τί σᾶς λέγω διότι συχνὰ πυκνὰ θὰ σᾶς ὁμιλῶ.

Καὶ σεῖς οἱ φίλοι μου οἱ χαροῦπάδες, ἐμάθετε βέβαια ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς ἔσθαι ἐλεύθεροι ἂν θέλετε νὰ ζητήσητε καντάρι ποῦ τὸ Δημαρχεῖον διὰ νὰ ζυγίσητε τὸ πρᾶγμάσας· ἀλλὰ σᾶς λέγω ἐγὼ ὡς ἀληθὴς φίλος, νὰ μὴ ἀποφασίσητε ποτὲ νὰ πωλήσητε πρᾶγμα, χαροῦπι μάλιστα χωρὶς νὰ τὸ ζυγίζετε μὲ τὸ καντάρι τοῦ Δημαρχείου. ἀφοῦ τώρα μάλιστα θὰ πληρώνητε ὀλιγώτερα δικαιώματα, διότι θὰ σᾶς γίνωνται μεγάλαι ζημίαι ἢ ἰδοὺ τὸν λόγον. Ὑποθέσατε ὅτι μέσα εἰς 50 ἐμπόρους εὑρίσκεται ἕνας ὁ ὁποῖος διὰ νὰ ἀγοράσῃ περισσότερον πρᾶγμα, σᾶς προσφέρει τιμὴν παραπάνω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διὰ δώσητε ὅλοι τὸ πρᾶγμα 'ς ἐκεῖνον· ἀλλὰ μήπως ἢ οἱ ἄλλοι ἔμποροι δὲν ξεύρουν πόσα πωλεῖται τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν Εὐρώπην; ὥστε ἂν τοὺς ἐσύμφερε θὰ σᾶς ἔδιδον ὅλοι τὴν τιμὴν ἐκείνην· τίτρέχει λοιπόν; ἐκεῖνος ποῦ σᾶς ἐπρόσφερε τιμὴν παραπάνω ἔχει σκοπὸν νὰ βγάλῃ τὴν χασούραν ποῦ τὸ καντάρι· ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι 49 ἔμποροι πρέπει νὰ μείνουν χωρὶς πρᾶγμα; ἀφοῦ μάλιστα ἔδωσαν ὑποσχέσεις εἰς τὴν Εὐρώπην; τί θὰ κάμουν λοιπὸν; ἀναγκάζονται κ' ἐκεῖνοι νὰ κάμουν ὅτι ἔκαμεν ὁ ἕνας· δηλαδὴ νὰ προσφέρουν κ' ἐκεῖνοι παραπάνω τιμὴν ἢ ὅτι κάμει πλέον τὸ ζύγισμα· ὥστε ὁ ἕνας ὁ ὁποῖος θέλει νὰ καταχρασθῇ, ἀναγκάζει ἢ τοὺς ἄλλους ὅλους χωρὶς νὰ θέλωσι νὰ γίνωσι καταχραστάι. Ἐ. ἐὰν θὰ σᾶς τὰ πῶ ὅλα μιὰ φορά.

Σᾶς ὑπεσχέθην ὅτι θὰ σᾶς γράψω τὸν κληρονομικὸν νόμον ὁ ὁποῖος ἐσχεδιάσθη διὰ τοὺς χριστιανοὺς κατοίκους τῆς νήσου· ἰδοὺ λοιπὸν αὐτός, ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ σᾶς πῶ μερικὰ διὰ νὰ τὸν ἐννοήσητε καλά· ἀνιόντες συγγενεῖς λέγονται οἱ γονεῖς οἱ θεῖοι οἱ πάπτοι κλ. κατιόντες λέγονται τὰ τέκνα τὰ ἐγγόνια κλ. πλάγιοι δὲ λέγονται οἱ ἀδελφοὶ αἱ ἀδελφαὶ καὶ τὰ τέκνατων, δηλ. τὰ ἀδελφοτέκνια κλ.

1) Ὅταν ἀποθάνῃ τις καὶ ἀφήσῃ υἱοὺς καὶ θυγατέρας, οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες κληρονομοῦσιν ἐξίσου ὅλην τὴν περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος εἴτε χρήματα εἴτε κτήματα· ἐὰν ἔχῃ καὶ ἐγγόνια ἀπὸ υἱὸν ἢ θυγατέρα, λαμβάνουν καὶ αὐτὰ τὸ μεριδιόν τὸ ὁποῖον ἀναλογοῦσεν εἰς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα των. Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν ἔχει καὶ σύζυγον, λαμβάνει καὶ αὐτὴ τὸκέρδοςἴσηςμεριδοςμετὰτέκναἀλλ' ἑνόσῳ ζῇ νὰ τὸ λαμβάνῃ· μετὰ θάνατόν της ἀφίνεται εἰς τὰ τέκνα πάλιν· παραπάνω ὅμως ἀπὸ τὸ ἓν τέταρτον τῆς ὅλης περιουσίας δὲν δύναται νὰ λάβῃ.

2) Ἐὰν ἐκεῖνος ποῦ θ' ἀποθάνῃ δὲν ἀφήσῃ οὔτε τέκνα οὔτε ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς οὔτε ἀδελφοτέκνους τότε ὁ πατήρ του καὶ ἡ μήτηρ του μοιράζουσιν ἐξ ἴσου τὴν περιουσίαν του· ἢ ἂν ζῇ μόνον ὁ ἕνας, τὴν λαμβάνει ὅλην. Ἐὰν ἔχῃ δὲ καὶ σύζυγον, λαμβάνει ἐκείνη τὸ ἓν τρίτον τῆς ὅλης περιουσίας.

(ἀκολουθεῖ.)

Παραπ. Σ Σ. Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ δὲν γίνεται λόγος περὶ τινων περιπτώσεων ὡς π. χ. νυμφεύει τις μίαν ἢ δύο θυγατέρας του εἰς τὰς ὁποίας δίδει ποσότητά τινα ὡς προῖκα· ἀποθνήσκει δ' ἔπειτα· αἱ θυγατέρες αὗται δικαιοῦνται νὰλάβωσιν ἴσας μερίδας μὲ τὰ ἄλλα

τέκνα εἰς τὴν λοιπὴν τοῦ πατρὸς περιουσίαν ἢ ὄχι;

Δὲν πιστεύομεν νὰ διέλαθον τὸ βλέμμα τῶν Βουλευτῶν αἱ τοιαῦται περιπτώσεις.

—o—

Κύριε Σωτάντα.

Ἔ! φίλε μου! τώρα τοῦ ἔχασε τὸ Δημαρχεῖόν μας τὰ κτηριάτικα μπορεῖ νὰ μοῦ πῆς εἰς ποῖα κτηρὰ θὰ βαδίσῃ; ἂν πεφτῇ μὲ τὸν νοῦν ποῦ περστατεῖ δι' ὁ πάρη καμμιὰ τοῦ ταῖς διαβεσαῖς μας πὼν θὰ καταβαίνουν τὸν χειμῶνα σὰν χείμαρροι τοῦ Τριπόδου καὶ θὰ πιστρεύουν κ' ἡμᾶς καὶ ταῖς στράταις μις. Ἀλλ' ἂς κάμῃ οἰκονομίαν ἀντὶ νὰ ἔχῃ τόσους τίτλους διὰ τοὺς ὑπαλλήλους του— ἐ ἕνος εἶναι κλητήρας, κ' ἐκεῖος ἀγουρονόμος, ἐκεῖνος εἶναι διὰ τὸ σφαγεῖον κ' ἐκεῖνος ἐπόπτης τῶν κρεάτων κ' τῶν λαχανικῶν, ἐκεῖνος τρομπετὴς κ' ἐκεῖνος σαλλωτζαδῶρος τῆς δημοσίου ἀδιαφορίας,— ἂς φορτώσῃ τούτους ὅλους τοὺς τίτλους εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας διὰ τὰ πγάνουν καὶ τὸν πισθὸν χαλάλι. Κ' ἡμεῖς ἔχομμμάτια καὶ τὰ κάμουμεν τέσσαρα διὰ τὰ παρατηροῦμεν τὸ κρέας καλὰ ὅταν τὸ ἀγοράζωμεν 12 γρ. τὴν ὀκκᾶν, καὶ τὰ πέντε κλωτσᾷ τοῦ σελλίνου ἐ τὴν μάτζαν ἂν ἦναι σαπημένο. Διὰ τὸ Νοσοκομεῖον ἂς τὸ κάμῃ τρισύθετον κ' ἂς τὸ ὀνομάσῃ πτωχονοσοκομεῖον διὰ να ξοδέψῃ ἕως 150 καὶ ὄχι 300 λίρας τὸν χρόνον διὰ 40 μόλις δυστυχῆ ἄτομα τῆς πόλεως ποῦ ἔχουν τὴν ἀνάγκην του ὅλον τὸν χρόνον. Τί μέλλει τὸ Δημαρχεῖον διὰ τοὺς ζαπτιέδες τῆ Ἀστυνομίας; ἂς κάμῃ πλέον καλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις διὰ τοὺς ζαπτιέδες της καὶ διὰ τὴν πόλιν. Ἂς βάλῃ βαθράκους διὰ μυκτοφυλακὴν καὶ ζαπτιέδες ἡ Ἀστυνομία ποῦ εἶναι χρέος της, καὶ ἂς χωθῇ μέσ' ς τὴν πέτσαν του ποῦ τὴν οἰκονομίαν διὰ νὰ γλυτώσῃ μιὰν ὥραν γρηγορήτερα ποῦ τὸ χρέος του ποῦ πάττισι.

Ἐν Λεμησσῷ 10 Μαρτίου 84.

ὁ φίλος σου
Κουπαρίδης.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἔπαιξε βλέπω τ' ἀππάρι μερικῶν ποῦ εἶδαν ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» ἐστρεψεν ἄλλοῦ τὸ βλέμμα της· ἐνόμισαν ὅτι δὲν τοὺς ἐξετάζει πλέον· ὑπάρχουν κάμποσα κουζουλὰ πράγματα ποῦ γίνονται ς τὰς πόλεις μας καὶ τ' ἀφήκαμεν ἀπαρατήρητα καὶ νομίζουν ὅτι κοιμᾶται καὶ ἡ δικήμας Ἀστυνομία· ἄ! σᾶς λέγω ἀπὸ τώρα ὅτι διὰ μερικὰ πράγματα ἡ «Σάλπιγξ» θὰ σᾶς καταβαίνῃ μὲ τὸ κουπάνι καὶ δὲν θὰ κάμνῃ ἐξαίρεσιν μήτε μικροὺς μήτε μεγάλους καὶ μακάρι, νὰ ξεύρῃ, πῶς θὰ τὴν τζακκίσετε· σᾶς θέλει χρηστοήθεις, εὐγενεῖς, τιμίους, δικαίους, τακτικούς· καὶ νἄξευρε τοὐλάχιστον ὅτι δὲν ἐχετε ἀνάγκην ἀπὸ σάτυραν ἐτζακκίζετο ἀπὸ τώρα, (μολονότι μ' αὐτὴν τὴν σάτυραν ποῦ σατυρίζομεν ἡμεῖς ἔχασε καὶ ἡ σάτυρα ὅλως διόλου τὴν ἀξίαν της·) ἀλλὰ τέλος πάντων πρέπει νὰ περπατοῦμεν γλυκειὰ γλυκειά.

Διὰ νὰ σᾶς δώσωμεν λοιπὸν νὰ ἐννοήσητε ὅτι ἡ «Σάλπιγξ» εἶναι πανταχοῦ παροῦσα καὶ τὰ πάντα γνωρίζουσα, λέγομεν μερικὰ πράγματα χωρὶς νὰ ἀναφέρωμεν πόλεις καὶ ὀνόματα πρὸς τὸ παρὸν ἕωσοὺ νὰ δοῦμεν κατὰ πόσον θ' ἀκούσητε καὶ τότε βλέπομεν καὶ κάμνομεν. Ἔχω πολλὰ νὰ εἴπω ἀλλὰ περιορίζομαι εἰς αὐτὰ τὰ ὀλίγα.— Εἷς τινα πόλιν ἡ διηνεκὴς φοίτησις τινων εἰς τὰ φυσικὰ διδασκαλεῖα ἤρχισε νὰ βλάπτηςπουδαίως τὰ πειραματικὰ ὄργανα καθ' ὅσον μάλιστα δὲν ὑπάρχουσιν οἱ περὶ τῆς καθαριότητος καὶ καλῆς ποιότητος τούτων φροντίζοντες... ὁ ἔχων ὦτα ὁράν νοήτω... Δύο τινὲς ὑβρίσθησαν καὶ ἠπείλησαν ἀλλήλους διότι ἐπέθυον ἓν καὶ οἱ δύο ποτόν... ὁ νοῶν ἀκουέτω... Ἡ διαγωγὴ ἑνὸς ἄλλου προύκάλεσε κατ' αὐτοῦ τὴν ὀργὴν δύο ἄλλων ὁμοίων του... Νέοι τινες προξένουν μέγα σκάνδαλον εἰς τοὺς γείτονάς των... Τινὸς τὸ βαλάντιον ἐκενώθη εἰς χεῖρας... καὶ μόλις τὴν ἐπιοῦσαν ἠσθάνθη ὅτι ἦτο ἐλαφρότερον... Ἄλλοι διηνεκῶς ρίπτουν βλέμματα εἰς ἀπηγορευμένους καρποὺς, καὶ ὄπισθέν των τοὺς βλέπουν ἄλλοι καὶ γελοῦν... Μία ὑπηρέτρια ὅ,τι γίνονται καὶ ὅ,τι ὁμιλοῦνται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου της τὰ δημοσιεύει... Ἄλλη πρέπει λέγει νὰ καταβαίνῃ συχνὰ ς τὸ ξωπόρτι νὰ παίρνῃ ἀέρα... Θέλετε κι' ἄλλα μικρὰ μικρά;— Βρὲ ἀδελφὲ δεῖνα ἐσὺ διατὶ νὰ γίνεσαι παίγνιον τῶν ἄλλων καὶ νὰ φορτώνεσαι χάριν ἑνὸς σελίνου μίανφορὰν καὶ χάριν τριῶν γροσίων ἄλλην μίαν, κολώκαν 14 ὀκάδας βάρος, καὶ νὰ ταράξετε καὶ νὰ τρομάζετε ὁλόκληρον τὴν ἐνορίαν ποῦ τοὺς κρότους ποῦκαμναν ἐκεῖνοι ποῦ σ' ἐπερίπαιζαν;— Σεῖς οἱ ἄλλοι διατὶ νὰ γελᾶτε μερικῶν νέων ἀμώμων ὡς αἱ Τίγρεις καὶ ἀθώων ὡς αἱ παρδάλεις, καὶ νὰ τοὺς παίρνετε χωρὶς νὰ σᾶς ἀφήνουν καὶ νὰ τοὺς σύρητε χωρὶς νὰ σᾶς ξαπωλοῦν εἰς τινα καταστήματα καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νὰ αἰτιῶνται σᾶς;— Ἀ! φθάνει πλέον καὶ εἰς ἄλλην φορὰν σπουδαιότερα· παρατηρεῖτε ὅτι δὲν ἄφησα διὰ ἄλλας ἐφημερίδας ἀορίστους ἀντωνυμίας· τὰς ἐσύναξα ὅλας· ὅταν ὅμως μᾶς λείψουν τότε ἀρχίζομεν τῶν προσωπικῶν.

—

Δὲν δύναμαι νὰ βλέπω ἐκεῖνο τὸ παράπηγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὸ μακαρίτικον Δημαρχεῖον διὰ νὰ παιανίζῃ πάνω 'ς αὐτὸ ἡ Μουσικὴ πρὸς εὐχαριστησιν τῶν πολιτῶν κ' ἔμεινεν ἔρημον· ὡς νὰ ἔβλεπα ἕνα μεγάλον τάφον ἑνὸς μεγάλου ἀνθρώπου τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν πρὶν κάμῃ ὅσα ἔπρεπε νὰ κάμῃ καλὰ 'ς τὸν κόσμον. Πάνω 'ς αὐτὸ τὸ παράπηγμα πρέπει νὰ βάλωμεν τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν μὲ τόσον μεγάλα γράμματα ποῦ ν' ἀναγινώσκωνται καὶ ἀπὸ τὸ Τρώοδος.

ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ
τὸ ΜΕΓΑ Δημαρχεῖον

ὅ

περιωρισμένος μὲν νοῦς ἀνήγειρεν,
ἀνεπτυγμένος δὲ κατέστρεψε.

κάτωθεν τῆς ἐπιγραφῆς νὰ ζωγραφίσωμεν τὴν Λεμησσὸν μεσόγυμνον καὶ γονατισμένην νὰ λέγῃ τοὺς ἑξῆς στίχους ἑνὸς μεγάλου ποιητοῦ·

«ἤνθισε μ' ὅσην τὰ ῥόδα χάριν
δὲν τὸ ἐχάρην
ἐζήσεν ὅσον τὰ ῥόδα χρόνον
πρωΐαν μόνον.»

—

Ἤρχισαν νὰ σᾶς κάμουν μερικὰ μουσικοφαλλικά. Ἐκ Λευκωσίας μᾶς ἔστειλαν δύο ἐπιστολὰς μὲ ὑπογραφὴν ἑνὸς φίλου μου συνοδοιπόρου ἡμᾶς ἔλεγον νὰ καταχωρίσωμεν ς τὸ φύλλον τὸ ἡ τό..... Ἡ γραφὴ δὲν μᾶς φαίνεται γνησία· ζητοῦμεν ἐξηγήσεις ἡ ὁ συνοδοιπόρος μας μὲ ἀπορίαν του μᾶς ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἔχει εἴδησιν.....πῶς σᾶς φαίνεται;— Εἰς τὴν ἀπορίαν μου ἔδωκα ἔντιλμα αὐλλήψεως· θὰ τὸν πιάσῃ τίποτε ἑβδαιος ἡ τότε ἀφοῦ τὸν δῶ ἂν ἀξίζῃ τὸν κόπον γράφω σας ἡ τ' ὄνομά του.

—

Μᾶς ἔκαμαν κἄτι δουλειαῖς οἱ τυπογράφοι μας προχθὲς ς τὸ περασμένον φύλλον ποῦ ηὔραμεν τὸν πελάν μας· μᾶς τὸ τύπωσαν μὲ τὴν λαδόμουζην φαίνεται καὶ δὲν εἶχε κανεὶς ἀνάγκην νὰ ἐρωτήσῃ ποῖοι ἦσαν οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Σάλπιγγος»· μᾶς τοὺς ἐσημάδευσαν ὅλους ἅμα ἔβλεπες τὸ πρόσωπον καὶ

τὰ χέρια των τοὺς κατελάμβανες ἀμέσως· μὰ βρὲ ἀδελφὲ ὡς πούδρα τῶν ἀνθρώπων ἐσεῖς ἐθεωρήσατε τὴν λαδόμουζην; βέβαια ἐσεῖς γελᾶτε ἀλλὰ ἐγὼ ξεύρω τί ὑπέφερα ποῦ δὲν μποροῦσα νὰ βλέπω τὰ πρέσωπα τοῦ κόσμου.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προσκαλοῦνται τὰ αἱρετὰ καὶ μὴ αἱρετὰ, δηλ: καρφωμένα κι' ἀκάρφωτα, διαλεκτὰ κι' ἀδιάλεκτα μέλη τῆς Ἀστυνομίας μου εἰς ἔκτακτον Συνεδρίασιν τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ ἑσπέρας τὴν 12 ἀκριβῶς μ. μ. ὥραν. Τὰ πραακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὰ νομοσχέδια περὶ τῶν ὁποίων θὰ συζητήσωσι, δημοσιευθήσονται ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς «Σάλπιγγος» ἧς τὰ συμφέροντα ὀφείλουσιν ἐπιδιώκειν.

Λύσις τοῦ γ'. αἰνίγματος.

αἶξ ὗς ἐξ εἷς ἕξις.

Λυτὴρ ὁ κ. Π. Χ. Μοδινός.

ΑΙΝΙΓΜΑ δ'.

Τ' ὄνομά σου ἄνθρωπέ μου;
τ' ὄνομά τί γυρεύεις;
τὸ ἐμπροσθινόν μ' ἂν κόψῃς
θὰ μ' ἀκούς ᾗ θὰ χορεύῃς.

Η. Β.

Λύσις τοῦ α'. προβλήματος.

Τὸ παιδίον ὅτε ἠρωτήθη ἦτο 7 ἐτῶν.

Λυτῆρες. κκ. Σωφ. Λοβαρίδης, Ν. Σ. Φραγκούδης, Ν. Μαληκίδης, Σ. Γ. Μιμάρδος, Χρ. Σώζοντος ᾗ Ν. Θ. Ρωσαίδης. Ἐκ Λάρνακος ὁ κ. Λ. Β. Κυπριάδης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ β'.

Παιδίον τι ἐπώλει εἰς καλάθι αὐγά· δυσυχῶς ἑνὸς ἐφίππου ὁ ἵππος ἔσπρωξε τὸ καλάθι ᾗ ἐσπασαν ὅλα. Ὁ ἱππεὺς ἐλυπήθη τὸ παιδὶ ᾗ τὰ ἠρώτησε πόσα ἦσαν τ' αὐγά του νὰ του τὰ πληρώσῃ. τὸ παιδὶ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν ἤξευρε νὰ μετρᾷ πάνω ἀπὸ ἑπτά· ἀλλὰ τὰ αὐγά του τὰ ἐμέτρα τρία τρία ᾗ δὲν ἐπερίσσευε κανείν, τὰ ἐμέτρα πέντε πέντε ᾗ πάλιν δὲν ἐπερίσσευε κανέν· τὰ ἐμετροῦσε δὲ ᾗ ἑπτὰ ἑπτὰ ᾗ πάλιν δὲν ἐπερίσσευε κανέν· πόσα λοιπὸν ἦσαν τὰ αὐγά του;

ΤΑ ΠΡΟΞΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ.

Μὲ τὴν κατοχὴν τῶν Ἄγγλων ἦλθε κ' ἡ ἐλευθερία,
κ' ἔκτισε κ' ἡ Ἀφροδίτη 'ς τὸ νησί μας προξενεῖα.
Εἰς αὐτὰ ἡμέραν νύκτα εἶνε ὑπηρέτριαί της,
κρυφοπαρασημοφόροι αἱ πισταὶ Μαγδαληναί της
Ὅποιος κι' ὅποιαν ὥραν πάγει ἢ 'ς τὸ φῶς ἢ 'ς τὸ σκοτάδι,
μ' ἕνα φίλημα θὰ πάρῃ πασαπόρτι γιὰ τὸν Ἅδην.
Ἔχομεν πολλοὺς τοιούτους 'ς τὸ νησὶ πασαπορτλίδες
ἀποῦ ἔχουν πασαπόρτι μὲ πεντ' ἓξ ὀκτὼ σφραγῖδες
πασαπόρτιν ὁποῦ μόλις ἠμποροῦν νὰ τὸ σηκώσουν
νὰ τὸ πάρουν 'ς τοὺς γιατρούς μας νὰ τοὺς τὸ ἐπικυρώσουν.
Ὅσοι δὲν ξεύρουν τὸν δρόμον εἰς αὐτὰ τὰ Προξενεῖα,
ἄλλους ὁδηγεῖ ὁ Βάκχος κι' ἄλλους ἡ ἀνοησία.
Ὦ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου! εἶν' αὐτὴ φροντὶς δική σου
σπεῦσε πρὶν λιποτακτήσουν ὅλοι οἱ ὑπήκοοί σου
καὶ κατόπιν μὲ τὸν Ἅδην αἴφνης ἔλθετε εἰς ῥῆξιν
καὶ θυμώσῃ καὶ θελήσῃ πόλεμον νά σου κηρύξῃ.
Δὲν εἶνε ψευδοπροφήτης γιὰ νὰ νικηθῇ εὐκόλως
εἶν' ὁ Ἅδης ποῦ τὸν τρέμει καὶ ἡ γῆ κι' ὁ κόσμος ὅλος.
Ὅλ' αὐτὰ τὰ προξενεῖα πρέπει νὰ τὰ καταργήσῃς
καὶ μαγδαληνὴν 'ς τὸν τόπον οὐδὲ μιὰν νὰ μὴ ἀφήσῃς.
Τί ἐμπόδισες νὰ ἔλθῃ 'ς τὸ νησί μας ἡ χολέρα;
ἔχομεν ἐδῶ πανώλην ποῦ μᾶς τρώγει καθ' ἡμέραν
Διῶξέ ταις Κυβερνησίς μου καὶ θὰ μᾶς εὐχαριστήσῃς
καὶ θ' ἀκούσῃς ἀπὸ ὅλους χίλιαις δι' ὸ χειροχροτήσεις.
Ἦλθαν λέγουν εἰς τὸν τόπον νὰ πωλοῦν κονιὰκ καὶ μπύρρα,
κι' ἄλλη λέγ' εἶνε κορίτσι κι' ἄλλη λέγει εἶνε χήρα
κι' ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἦλθαν κι' ἀπὸ μέσα 'ς ταῖς Βλαχίαις
ἐμαζεύθησαν δῶ μέσα τέτοιαις ἐλεεινοῖς κυρίαις.
Κι' ἀπὸ τὸ Βεροῦτι ἦλθαν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρα
σὰν νὰ ἦνε τὸ νησί μας πατρογονική τους μάνδρα.
Διῶξε ταις Κυβέρνησίς μου ὅλοι σὲ παρακαλοῦμεν,
κι' ἂν δὲν θέλῃς νὰ τὸ κάμῃς 'ς τὸν Θεὸν θ' ἀναφερθοῦμεν
Θὰ τοῦποῦμεν «ὦ θεέ μου! διῶξε ἀπὸ τὸ νησί μας
«αὐταῖς ὅλαις ὁποῦ τρώγουν καθ' ἡμέρα τὴν ζωήν μας·
«αὐταῖς ὅλαις ὁποῦ ἦλθαν διὰ τὴν κακήν μας μοῖραν».
Πλὴν κι' αὐτὸς ἂν ἦν' Ἔγγλέζος κι' ἀγαπᾷ κι' αὐτὸς τὴν μπύρραν;

Ὡς τόσον εἶνε διαβολεμένος ποιητής! διὰ νὰ σᾶς δείξω ἀκόμη πῶς ἐκεῖνος περπατεῖ 'ς τὴν γῆν καὶ ὁ νοῦς του πετᾷ 'ς τοὺς οὐρανούς, νά! σᾶς βάλλω ἀκόμη μίαν ἄκραν ἐνὸς ἄλλου ποιήματός του νὰ τὸν καταλάβετε καλά.

Νά ἤμην ἤθελα Θεὸς γιὰ νά σε ἀσχημίσω
γιὰ νά σε βλέπω ἄσχημον σκληρὰ νά σε μισήσω,
καὶ νὰ σοῦ δώσω πτερυγας 'ς τὰ ὤμη νὰ πετάξῃς
νὰ περιέλθῃς τ' οὐρανοῦ τὰς διαφόρους τάξεις,
νὰ δοῦν κ' ἐκεῖ τὴν ἄπιστον τὴν ἄσπλαγχνον καρδιάν σου
νὰ δοῦν νὰ μείνουν ἔντρομοι γιὰ τὴν σκληρότητά σου
διὰ νὰ θαυμασθῇ ἡ γῆ νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον,
πῶς πρώτη ἔπλασεν αὐτὴ τὸ τέλειον θηρίον.

Β. Μ.

Ἐ! ὕστερα; νὰ τὴν ἀφήσῃς ἐκεῖ πάνω;

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας".